

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011420213 և 2011454732 որոշումներն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<14>> 09 2020թ. 7-13 11239

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Գևորգ Վարդանյանի թիվ ՄԴ/124978-20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Արմավիրի մարզի Վաղարշապատ քաղաքի Այվազովսկու 1 փակուղի 4 տան բնակիչ Գևորգ Վարդանյանը դիմումով խնդրել է վերանայել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011420213 և 2011454732 որոշումները՝ նշելով, որ երկու դեպքում էլ խաչմերուկ է մուտք գործել լուսացույցի դեղին ազդանշանով, այլ ոչ թե կարմիր:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտերը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

<<Կառավարության <<<< ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների և պայմանների ցանկը հաստատելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման **7-րդ կետի 3-րդ ենթակետի** համաձայն՝ **դեղին ազդանշանն արգելում է երթևեկությունը** (բացառությամբ կանոնների 19-րդ կետով նախատեսված դեպքի) և նախազգուշացնում ազդանշանի առաջիկա փոփոխման մասին:

Ըստ նույն որոշման **7-րդ կետի 5-րդ ենթակետի**՝ կարմիր ազդանշանը, այդ թվում նաև՝ թարթող, արգելում է երթևեկությունը (կարմիր ազդանշանի գործողության ավարտին մնացած ժամանակի մասին (վայրկյաններով) վարորդներին և հետիոտներին տեղեկացնելու համար կարող են կիրառվել թվատախտակներ):

Ըստ նույն որոշման **18-րդ կետի**՝ լուսացույցի կամ կարգավորողի արգելող ազդանշանի դեպքում վարորդը պետք է կանգ առնի <<Կանգ-գիծ>> գծանշման առջև:

Ըստ նույն որոշման **19-րդ կետի**՝ դեղին ազդանշանը միանալու կամ կարգավորողը ձեռքը բարձրացնելու դեպքում այն վարորդները, որոնք հնարավորություն չունեն առանց կտրուկ արգելակելու կանգնել կանոնների 18-րդ կետում նշված տեղերում, կարող են շարունակել երթևեկությունը:

Վիճարկվող որոշումների հիմքում դրված տեսանյութերը փաստում են, որ դիմումատուի կողմից իրավախախտման կատարած լինելու փաստերը կասկած չեն հարուցում: Այսպես՝

- 04.08.2020թ. թիվ 2011420213 որոշմամբ արձանագրված իրավախախտման PIN անհատական ծածկագրի տակ զետեղված տեսանյութը դանդաղեցված և դրվագային ուսումնասիրությունն ակնհայտ է դարձնում այն փաստը, որ 14:41:25-րդ վարկյանին միանում է լուսացույցի **կարմիր**՝ արգելող ազդանշանը, երբ դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը գտնվել է <<Կանգ-գիծ>> գծանշումից առաջ, իսկ գծանշումը հատել է միայն տեսանյութի 14:41:27-րդ վայրկյանին, երբ դեռ շարունակվում էր միացված մնալ լուսացույցի արգելող ազդանշանը:

- 11.08.2020թ. թիվ 2011454732 որոշմամբ արձանագրված իրավախախտման PIN անհատական ծածկագրի տակ զետեղված տեսանյութը դանդաղեցված և դրվագային ուսումնասիրությունն ակնհայտ է դարձնում այն փաստը, որ 13:35:35-րդ վարկյանին միանում է լուսացույցի **դեղին**՝ արգելող ազդանշանը, երբ դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը գտնվել է <<Կանգ-գիծ>> գծանշումից առաջ,

իսկ գծանշումը հատել է միայն տեսանյութի 13:35:36-րդ վայրկյանին, երբ դեռ շարունակվում էր միացված մնալ լուսացույցի արգելող ազդանշանը:

Թիվ 2011454732 որոշման հիմքում դրված տեսանյութը փաստում է նաև, որ վարորդի գործողություններում բացակայել են ՀՀ կառավարության թիվ 955-Ն որոշման 19-րդ կետի հատկանիշները, քանի որ լուսացույցի **դեղին** ազդանշանի միանալու պահին վերջինս հնարավորություն ունեցել է առանց կտրուկ արգելակելու կանգառ կատարել սահմանված վայրում:

Վարչական վարույթի ընթացքում դիմումատուին պնդել է, որ թիվ 2011420213 որոշումով ամրագրված խախտումը կատարվել է առկա խոչընդոտի պարճառով, սակայն վիճարկվող որոշման հիմքում դրված տեսանյութի ուսումնասրությամբ պարզվել է, այն արժանահավաք համարել հնարավոր չէ, քանի որ երևան քաղաքի Հ.Քոչար-Վաղարշայն փողոցների խաչմերուկի հատվածում առկա կրկնող (ծախ կողմի) լուսացույցը գտնվել է դիմումատուի տեսադաշտում: Բացի այդ, ՀՀ կառավարության թիվ 955-Ն որոշման **67-րդ կետի** համաձայն՝ երթևեկության համար խոչընդոտ կամ վրանգ առաջանալու դեպքում, որը վարորդն ի վիճակի էր հայտնաբերել, նա պետք է միջոցներ ձեռնարկի արագությունը իջեցնելու՝ ընդհուպ մինչև տրանսպորտային միջոցը կանգնեցնելու: Այդ դեպքում կողանցումն ու շրջանցումը թույլատրելի է, եթե վարորդը համոզված է, որ դա անվրանգ է երթևեկության մյուս մասնակիցների համար:

Այսպիսով, դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարում է այն պարճառով, որ հստակ գիտակցում է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարում, թե այն պարճառով, որ վարորդը գիտակցում է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պարճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուրնձգվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգուշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից (իրավախախտում թույլ տվող անձը) նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիտարկից հայտնվող նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011420213 և 2011454732 որոշումները թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:

2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:

3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Գևորգ Վարդանյանին:

